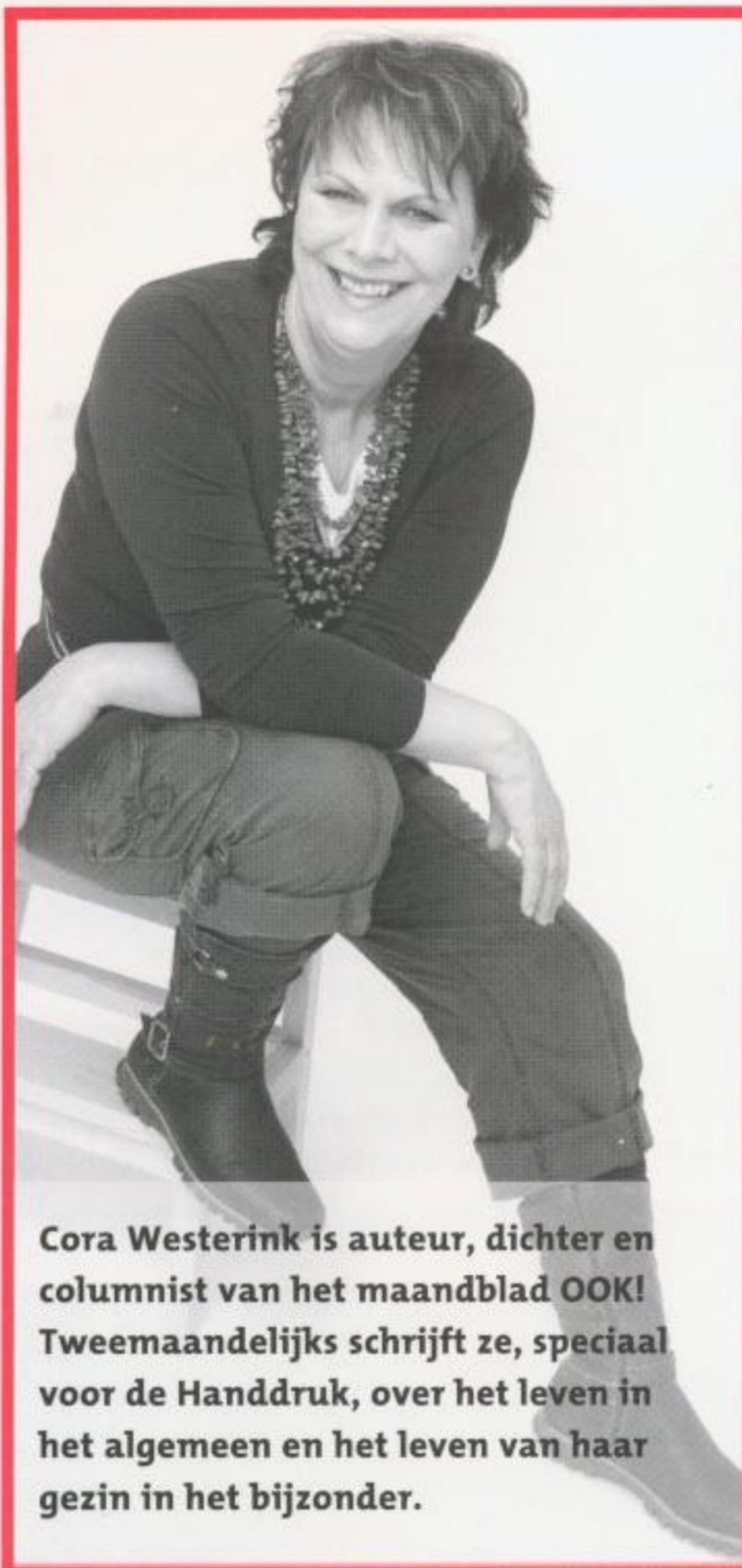

Handdruk

- 1 Opvang nieuwe vrijwilligers
- 16 Nieuwe politieke strategie: Meer ruimte, meer mogelijkheden
- 9 Een overtuiging: Nieuw bestuurlijk team Kalfers
- 17 Samenwerking met afvalbedrijven

Twee reebruine ogen

Cora Westerink is auteur, dichter en columnist van het maandblad OOK! Tweemaandelijks schrijft ze, speciaal voor de Handdruk, over het leven in het algemeen en het leven van haar gezin in het bijzonder.

Foto: MKfotowerken

Voor een glossy buitenblad mag ik een reportage maken over de reeënopvang in Nederland. Mooie opdracht! Ik ga daarvoor meerdere malen fotograferen bij de Reeënopvang Westerwolde, een vrijwilligersproject op een steenworp afstand van Sellingen. De beheerders van deze opvang, John de Kraaij en zijn vrouw Majanka Paping, zijn er met recht 'ingerold'. De opvang is destijds opgezet door hun buurvrouw Marion van der Zalm, maar na haar plotselinge overlijden in 2009 namen John en Majanka het stokje over.

Ze beschikken over een leuk stukje grond midden in de Westerwoldse natuur en begin dit jaar verrees daar een mooi gebouwtje met een opvangruimte, een quarantaine-ruimte en een kleine kantine waar ook de melk voor de kalfjes klaargemaakt kan worden.

Samen met de andere vrijwilligers vangen zij nu jaarlijks vele reeën en kalfjes op. Sinds het voorjaar volg ik Nijntje en Denise. Als ik Denise voor het eerst ontmoet is aan haar kale voorpootje nog te zien dat daar het levensreddende infuus is ingebracht. Meer dood dan levend werd ze gevonden op een akker en bij een dierenarts afgeleverd. Toevallig en gelukkig een vrouw met slanke vingers, die het voor elkaar kreeg de naald op de juiste plek in het dunne pootje te krijgen. Dat redde het leven van de kleine ree, waarvan de moeder waarschijnlijk in het verkeer om het leven is gekomen.

Nijntje is door particulieren bij de opvang afgeleverd. Ze hadden de moeder met een ander tweede kalfje al een paar dagen niet gezien en volgens de vindsters was Nijntje dus in de steek gelaten. Eenmaal in de opvang bleek het kalf kerngezond en goeddoervoed te zijn. Moeder is dus echt wel komen voeden, maar op momenten waarop ze zeker wist dat er niemand in de buurt was. Nijntje kwam ten onrechte in de opvang, maar een weg terug was er niet. Eenmaal in mensenhanden geweest, accepteert de ree haar kalf niet meer. Nijntje doet het goed, had natuurlijk een goede start en krijgt in het najaar haar vrijheid terug.

Pratend met John de Kraaij kom ik erachter dat het vaak voorkomt dat mensen, als ze een reekalfje vinden en geen moeder in de buurt zien, denken dat het kalf verlaten is. Bijna net zo vaak is dat niet het geval. Moeder is er wel, maar houdt op veilige afstand de boel in de gaten en soms inderdaad met een al wat groter kalfje aan haar zij. Het alleen liggende jong is nog niet sterk genoeg om mee te lopen en weet instinctief dat het heel stil moet blijven liggen bij dreigend gevaar.

Wie weet bent u tijdens een boswandeling al eens vlak langs een kalfje gelopen en heeft u dat door de geweldige schutkleur niet eens gezien! Mocht u een kalfje spotten: niet aankomen, maar van een afstandje bekijken. Kijken twee heldere oogjes u aan: omdraaien en weggaan! Onthoud de plek en ga desnoods de volgende dag nog eens kijken. Nooit onnodig aankomen, want dan weet u zeker dat de moeder er niets meer van wil weten! Mocht het kalfje eruitzien als een zielig hoopje ellende, onder de parasieten en niet alert, probeer dan eerst een deskundige mee te krijgen naar de plek.

Alleen als u er echt van overtuigd bent dat het om een ziek of uitgedroogd kalfje gaat mag u het meenemen en overdragen aan de reeënopvang. Daar heeft het de meeste kans om toch nog uit te groeien tot een mooie reeget of -bok.

Vanuit de kleine uitloop bij het opvanghok zijn de kalfjes inmiddels losgelaten in de grote wei. Daar leren ze zelf hun voedsel zoeken, 'laveien' zoals dat bij reeën heet. Ze verwilderen al snel weer. Een bewijs dat het wilde dieren blijven, zelfs als ze een poosje afhankelijk zijn geweest van menselijke zorg. Ze worden nog bijgevoerd met krachtvoer om ze in optimale conditie te houden tot het grote hek naar de vrijheid in de late herfst open gaat en ze de vrije natuur rond het opvangcentrum in mogen lopen. En dan maar hopen dat ze uit de buurt van auto-wegen blijven. Want dat is vijand nummer één, die blikken moordwapens waar we allemaal in rondrijden. Wees dus op uw hoede als er zo'n bordje met een springend hert langs de weg staat!

Reeënopvang Westerwolde
Kanaalweg 2
9551 XG Sellingen
0599 322 655
www.reeenopvangwesterwolde.nl

Kijk ook op: www.mooigesproken.nl